

Mort, no tinguis orgull

TAS-610 (1)

Mort, no tinguis orgull, per bé que t'hagin dit
poderosa i terrible, puix que no n'ets pas gaire:
tots aquells que et pensaves per sempre haver colpit
no moren, pobra Mort, ni a mi podràs matar-me.
Del Repòs i la Son, que són sols da tu imatge,
reben plaer; de tu, molt més n'ha de brollar;
de grat els millors homes amb tu fan el viatge,
que llurs ossos reposen i l'ànima se'n va.

Esclava ets de l'atzar, del rei i l'arrauxat,
i trafiques amb guerra, metzines i àvols mals;
prò els cascalls i els conjurs lliuren millor combat
que tu amb el cop de dalla. Per què ~~et~~ ^{dones,} ~~nevals~~?

~~Panal un son ben curt, ^{estarem} sempre ^{despert} estarem despert~~
~~i la mort no serà mai; Mort, tu moriràs!~~

Panal un son ben curt, ~~despert~~ sempre estarem despert.
i la mort ^{mai més no serà res!}
i la Mort morirà. Mort, ~~ja no serà més res.~~

John Donne. (1573-1631)

Panal un son ben curt, sempre estarem despert
i la Mort morirà. Mort, ~~ja~~ ^{no serà més res!}

John Donne.

Calma't, anima meua; fèivols l'on tes aires,
i terra i cels són fijats amb força comprovada.
Val més que pensis ara, quan el dolor t'alarme,
en can al temps del teu repòs, que p'ontingues durada.

Levons l'home era injuriat, p'io en badia obscura
jo dormia i no ho veia; he's altres mai blorada;
sang i suor vessaven, i no en tenia cura,
que abans d'haver nascut, amb tot em conformava.

Ara - el per què amio, però el motius no entene -
p'ets terra i bec aire, i aquest sol m'è delicia.

Calma't, anima meua; no duraria mall temps;
zofim ho sol's una hora, contemplem le injusticia.

Fixa-t'hi: cels i terra són malalts de naxença;
les dèries que el cor lliquen, vanes, estan aquí:
diderg i horror, por i odi, ira, enyig o temença -
Per què vaig desputar-me? Quan tornare a dormir?
A E. Housman

XLVIII

(del recull "A Shropshire Lad")

Calma't, ànima meva; ^{sen} frèvoles ~~són~~ tes armes,
 i cels i terra forts són i ~~de~~ vella ossada.
 Val més que pensis ara, quan del dolor t'alarmes,
 en el temps que dormíem, que prou tingué durada

Llavors l'home era injust, però en badia obscura
~~abaltit~~ jo no ho veia; pels altres mai plorava
 sang i suor vessaven; jo no en tenia cura,
 que, abans d'haver nascut, amb tot em conformava

Ara - el perquè rumio, ^{prô} els motius mai no en-
 petjo terra i bec aire i aquest sol ^{/tens,} més deli-
 cia.

Calma't, ànima meva; no ha de durar ^{molt temps,} pas gaire:
 sofrim-ho sols una hora, contemplem la injus-
 /tícia.

Fixa-t'hi: cels i terra malalts són de naixença;
 les dèries que el cor lliguen, vanes, estan ací,
 desdeny i horror, por i odi, ira, enuig i temença
 Per què vaig despertar-me? Quan tornaré a dor-
 /mir?

A. E. HOUSMAN
 (1859-1936)

(del llibre "A Shropshire Lad")

(~~1859-1936~~)

C'ase

IIIIVII

Patre de la terre totalment; el bonis caninaven, t' ambe
i les figues sortien al arbores

LIBRARY . S . A

(501 Libreria de l'Empedrat 1950)

Santanyà

TAS-610(4)

Oh món, no tris per la millor part!

Et ~~teny~~ ~~no~~ ~~és~~ ~~pas~~ ~~d'éiser~~ ~~sol~~ ~~absenyat~~,
No t'hi ~~has~~ ^{qui sol és}

~~cloent~~ ~~els~~ ~~ulls~~ ~~dament~~ ~~l'ait~~

^{un} ~~mirant~~ ~~comés~~ la interna visió.

Ho és, però, de creure que aï el cor

Sonnet 29

Quines riqueses tens per creure'm pobre?

Ni quin cor dol ~~te~~ ^{mes} gran per dir-me trist?

Diques què ~~ha~~ ^{ho} fa que ~~estigues~~ ^{estigues} tan content?

¿és felix el teu món o és el teu cel segur?

Jo espero el cel, ^{d'ençà que et estigues durer} ~~ja que tot, estel, fulgur~~

i deuen avenir que ja tingues els nostres pareys tingueren

No t'hi dubte més profund per enfortir-me,

hi necessito amor més brillant per conservar-me pur,

Per mi les ps. de l'antigor són el pa de cada dia;

benecixo l'hor esperança, benecixo l'hor voluntat de salvar-me;

i el meu cor més profund vol dir creure el que els deien.

Em fa felix saber que l'amor és constant,

i, per això, ja t'he parlat dels difunts

com si em fossis content a la tomba de tots.

Georges Santanyà

A E Honman

Quan jo tenia vint-i-un anys

Quan vaig ^{complir} ~~tenir~~ vint-i-un anys

En tenia jo vint anys

un ~~home~~ ^{home} ja dir-me un home seri
un ~~home~~ seri en d'alguna forma:

" Dona diners, lliures i dolles,

però mai de donis tu cor,

dona ferles i adhes robins lans i tot

però ^{no et} ~~conceda~~ lliure ^{a l'any} ~~de~~ voler

Per jo tenia vint anys,

~~i no~~ ~~no~~ ~~era~~ ^{carbal}
i no era ^{cap} ~~cap~~ ~~de~~

En tenia jo vint anys

vaig contra li dir de non;

" El cor que lurt del pit

no, dona mai de de de

han el peje am por capins

i el ven per dolor infinit

~~La~~ que tenia vint i un any

~~i~~ se que és cert

i ai les, te que és ben cert

Cal ma't, ànima meua; fàir-les, són tes armes;
terre i cels estan fets amb força comprovada
Val més que fessis ara, quan el dolor t'alarma,
en el temps del repòs, que per un temps durada.

Ullarant el home era injuriat, ~~però~~ ^{però} per obscures ~~coses~~ ^{badia}

Jo dormia i no ho veia; fets altres mai plorava;
sang i suor venaven i ~~jo no mai no els plorava~~ ^{això no m'entusiasma no en tenia cura,}

~~Et tot m'atava ho, abans d'haver nascut.~~
que abans d'haver nascut, amb tot ore conformava
Ara - el berquè veuio, però ~~no es en~~ ^{el motiu no l'entenc}

betjo terra i bes aire, i ~~ni en allò en el cel.~~
^{el cel més delicià}
Cal ma't, ànima meua: no duraria tes gaire;
repòs ho tot una hora, contemplant injuriat

Fixa-t'hi: cels i terra són malalts de naixença;

~~tots els pensaments que~~ ^{tots van, estan aquí}
~~tot pensament que el cor Ulysses, estan aquí, i tan vass;~~
^{enig.}
desdeny i honor, ~~odi i hor,~~ i odi, i ~~ira,~~ i temença -
ohs perquè em vau despertar. [?] Quan tornare a dormir?

Oh món

Oh món, no tries pas la part millor! A
 No és pas de seny ^{les rimes, akenyal} ~~en~~ ~~els~~ ~~en~~ ~~els~~ ~~en~~ ~~els~~ B
 niçent, allò clau, ~~de~~ ~~la~~ ~~interna~~ ~~viu~~, B
~~el~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~interna~~ ~~viu~~, A
 però si que ho és, ^{honor el cor crellat} ~~donar~~ ~~crèdit~~ ~~al~~ ~~cor~~
 ho és, això hi, del cor cantat i dictat.
 Colom trobà un bon món, ^{tant alba quia} ~~marcat~~ ~~de~~ ~~mapa~~, A
~~que~~ ~~le~~ ~~que~~ ~~des~~ ~~xifra~~ ~~al~~, ~~cel~~, ~~lo~~ ~~sen~~ ~~le~~
~~llat~~ ~~del~~ ~~que~~ ~~ant~~ ~~la~~ ~~se~~ ~~des~~ ~~xifra~~ ~~en~~ ~~el~~ ~~al~~; B
~~confiar~~ ~~en~~ ^{la} ~~res~~ ~~à~~ ~~mar~~ ^{era} ~~el~~ ~~sen~~ ~~ya~~ ^{de} ~~l'~~ ~~ànima~~ B
ⁱ ^{al} ^{la} ^{for} ^{la} ^{lt}
 for tot el an saber i el an sol art. A
 La nostra començança és la torxa de fi fumós C
 que il·lumina el sender vons d'impas, D
 ventall del baid del militar i ~~tenor~~ ~~on~~ ~~br~~ D
~~tra~~ ~~d~~
 Ten, donec, cerplendis la tendrellum de la se C
 que quia ote el cor montat D
 fins a pensar en el divi pensament C

George Santayana

Calma't, ànima neta, sin feivola tes, arnes
 i cel i terra sin ~~lets amts~~ vells i ~~bedits~~ i forts.
 Pensa, nomis, si are ~~del~~ dol i alarmes
 en el dies

90
 70
 40
 40

 240

64 X 88 de 18 Kg. resma }
 44 X 64 » 9 » }
 » » » » }
 64 Grams. m²

E-3^a